

СТАНОВИЩЕ

По процедура за придобиване на
образователна и научна степен
„Доктор“

Научно направление 8.2 „Изобразително изкуство“

Тема: „**Цифровите технологии в ювелирното изкуство**“

на Виктор Иванов Павлов,
докторант към катедра „Метал“, НХА
научен ръководител: проф. Димитър Делчев

от проф. д-р Бисера Вълева, СУ „Св. Климент Охридски“

1. Дисертационният труд на Виктор Павлов, представен за становище, е структуриран в следните части: увод, три глави, заключение, приноси, използваната литература. Пряко обвързано с научното изследване е приложението, което е извън общото книжно тяло. То се състои от 31 страници с 170 изображения и е съществена част, база, върху която се изграждат тезата и основните изводи на дисертационния труд. Общийят обем на текста е 174 страници. Той съдържа необходимите елементи на докторска дисертация. Библиографията обхваща 70 источника: на латиница 45 бр. и 25 интернет сайта. Не са посочени източници на кирилица.

2. Обектът на изследването, предметът, задачите и тезата са конкретизирани и обособени в „Увода“, като за теоретичната основа на изследователските си търсения докторантът се позовава на книгата на Мари Шилито, фокусирана върху усъвършенстване на дизайнерската практика, чрез цифрови технологии, както и на изследването на Джон Маршал в сходна проблематика. За реализация на изследването си докторантът използва смесена методология опирайки се на различни форми на анализ като формален и систематичен, както и на биографичен и исторически метод, донякъде и на социологически.

3. Основен фокус и обект на изследване в труда на Виктор Павлов е намесата и активното участие на цифровите технологии в творческата практика и технологичния процес на дизайнера на бижута (бижутера). Докторантът предлага интересен и детайлрен поглед към една все още неизследвана и не особено позната тематика. В текста се извеждат и анализират тенденции в дигиталните технологии в бижутерията от активното им навлизане във всички области на изкуството до конкретното, споменато от автора, начало – 1999г. - в дизайна на бижута (стр.44).

4. Безспорно втора глава, която е и най-голямата в текста, е основна за изследователския интерес на докторанта. В нея Виктор Павлов акцентира върху нарастващите роля и предизвикателство в съвременния дизайн в посока на технологичната експанзия, която подпомага бижутера не само в конкретната му работа, но и го превръща в концептуален артист. По-голямата част от илюстрациите - примери в приложението подкрепят това съждение на докторанта, което не е отделено самостоятелно, а е имплицирано в текста и на трите глави от изследването.

Като добър пример в труда може да бъде отбелязана подточка 2.6, която е фокусирана върху учебната практика и методологията на включването на цифровите технологии в дизайна на бижута. Според автора, акцентът върху „иновативни методи, които подхранват уменията за решаване на проблеми в дизайна, пораждат техническа компетентност и настърчават изучаването на нови материали и генерирането на динамични форми“ (стр.83).

Интересни са и примерите, които докторантът дава в подточка 2.9 „Интерактивна бижутерия“ и 2.10. „Хаптични устройства“. В тези, завършващи главата, подточки изследователският интерес на докторанта неизбежно формира изводи за съвременния дизайнер - бижутер като концептуален артист и дори пърформър.

5. Научните приноси на труда, представени на стр. 169-170, обобщават изследователските и творчески усилия на Виктор Павлов и доказват тезата,

